ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 9.11.2011
COM(2011) 737 τελικό

2011/0333 (CNS)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης του ιδίου πόρου που βασίζεται στον φόρο προστιθέμενης αξίας

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1 ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Εισαγωγή

Στις 29 Ιουνίου 2011 η Επιτροπή ενέκρινε μια πρόταση απόφασης […/…] του Συμβουλίου σχετικά με το σύστημα ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «ΑΙΠ 2014»)[1]. Η πρόταση αυτή περιελάμβανε τη δημιουργία νέου ιδίου πόρου βάσει ενός «μεριδίου του φόρου προστιθέμενης αξίας» (ΦΠΑ) σχετικά με τις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών, τις αποκτήσεις και τις εισαγωγές «που υπόκειται σε κανονικό συντελεστή ΦΠΑ σε κάθε κράτος μέλος» σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση (εφεξής, «νέος ίδιος πόρος ΦΠΑ»). Η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι θα παρουσίαζε τους σχετικούς λεπτομερείς κανονισμούς έως το τέλος του 2011.

Στόχος της παρούσας πρότασης είναι η θέσπιση, σύμφωνα με το άρθρο 322 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «ΣΛΕΕ»), της μεθόδου που πρέπει να χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη για τον υπολογισμό του νέου ιδίου πόρου και των διαδικασιών για την απόδοσή του στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Οι ρυθμίσεις αυτές συμπληρώνουν τις διατάξεις που θεσπίζονται στην ΑΙΠ 2014 και τα εκτελεστικά μέτρα που προβλέπονται βάσει του άρθρου 311 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ σχετικά με τον έλεγχο και την εποπτεία και τις συμπληρωματικές απαιτήσεις υποβολής πληροφοριακών στοιχείων[2].

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στην προηγούμενη εμπειρία για τη διαχείριση ιδίου πόρου που προέρχεται από τον ΦΠΑ. Στόχος είναι η απλοποίηση του υπολογισμού των εθνικών συνεισφορών, με τη μείωση επομένως του διοικητικού κόστους και την παράλληλη αύξηση της διαφάνειας και την προώθηση του δημοκρατικού ελέγχου των πόρων, ενισχύοντας με τον τρόπο αυτό την πραγματική σύνδεση της πολιτικής της ΕΕ για τον ΦΠΑ, των δημοσίων οικονομικών των κρατών μελών και της χρηματοδότησης του προϋπολογισμού της ΕΕ.

1.2. Μια νέα μέθοδος υπολογισμού

1.2.1. Βασικές αρχές

Η νέα μέθοδος υπολογισμού που προτείνεται μπορεί να περιγραφεί στα ακόλουθα τέσσερα κύρια βήματα.

- Η μέθοδος χρησιμοποιεί ως αφετηρία τα πιο οριστικά και εύκολα προσπελάσιμα δεδομένα, δηλαδή τα στοιχεία που έχουν στην κατοχή τους τα κράτη μέλη για τα έσοδα ΦΠΑ. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι περιλαμβάνονται μόνο τα έσοδα ΦΠΑ, τα μισά περίπου κράτη μέλη θα πρέπει να συνεχίσουν να διορθώνουν τα στοιχεία τους για να εξαιρεθούν οι τόκοι και τα πρόστιμα. Ακόμη, λίγα κράτη μέλη θα πρέπει να κάνουν προσαρμογές προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα υπερπόντια εδάφη, το ειδικό καθεστώς του ΦΠΑ που χορηγείται σε ορισμένες περιφερειακές περιοχές και οι επιδοτήσεις μέσω του συστήματος ΦΠΑ.

---

[1] ΕΕ L […], […], σ. […].

[2] Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση εκτελεστικών μέτρων για το σύστημα ίδιων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, COM(2011) 740 της 9.11.2011.

- Προκειμένου να επιτευχθεί η μέγιστη απλότητα και διαφάνεια σε συνδυασμό με ελάχιστο διοικητικό κόστος, προτείνεται η έκδοση από την Επιτροπή διατάξεων για τον καθορισμό μιας ενιαίας μέσης αναλογίας των εσόδων ΦΠΑ σε όλη την ΕΕ που θα προέρχονται από παραδόσεις τελικής κατανάλωσης (στα νοικοκυριά ή σε άλλες οντότητες που δεν έχουν δικαίωμα έκπτωσης από το ΦΠΑ ο οποίος έχει χρεωθεί σ' αυτά), οι οποίες υπάγονται στον κανονικό συντελεστή σε κάθε κράτος μέλος. Για τη διασφάλιση της προβλεψιμότητας, ο ίδιος μέσος όρος θα χρησιμοποιείται σε όλη τη διάρκεια ενός δημοσιονομικού πλαισίου.

- Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την ενιαία μέση αναλογία σε όλη την ΕΕ στα προσαρμοσμένα έσοδά τους. Το απορρέον ποσό των «φορολογητέων εσόδων ΦΠΑ» μετατρέπεται σε αξία βάσης εκτός φόρου χρησιμοποιώντας τον πραγματικό κανονικό συντελεστή ΦΠΑ κάθε κράτους μέλους.

- Όταν καθοριστεί η τιμή της φορολογητέας βάσης, το μερίδιο που θεσπίζεται στον κανονισμό για την εφαρμογή της απόφασης περί ιδίων πόρων εφαρμόζεται για τον υπολογισμό της πραγματικής συνεισφοράς. Δεν θα υπάρξει τεχνητή προσαρμογή των φορολογητέων βάσεων.

Συνοψίζοντας, κάθε μήνα, τα κράτη μέλη πραγματοποιούν έναν απλό υπολογισμό χρησιμοποιώντας τα δικά τους (προσαρμοσμένα) έσοδα ΦΠΑ για το μήνα, την ενιαία μέση αναλογία των εσόδων ΦΠΑ που προέρχονται από παραδόσεις τελικής κατανάλωσης οι οποίες υπάγονται στον κανονικό συντελεστή (στοιχείο που παρέχεται από την Επιτροπή), τον κανονικό συντελεστή τους και το μερίδιο που ορίζεται για τον νέο ίδιο πόρο ΦΠΑ.

1.2.2. Κύρια πλεονεκτήματα έναντι της τρέχουσας μεθόδου

Σε σχέση με τη μέθοδο που χρησιμοποιείται επί του παρόντος για τον υπολογισμό του ιδίου πόρου ΦΠΑ, η απλοποιημένη αυτή μέθοδος παρουσιάζει τρία βασικά πλεονεκτήματα:

- Μειώνει τον αριθμό των διορθώσεων που τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόσουν στα έσοδα ΦΠΑ τους. Δεν θα υπάρχει πλέον ανάγκη για διορθώσεις σχετικά με τα κατ' αποκοπήν αγροτικά καθεστώτα. Η τρέχουσα διόρθωση είναι πολύ περίπλοκη, όμως οι προσαρμογές που έχουν τελικώς επέλθει είναι περιορισμένες – λιγότερο από 1% των εσόδων για όλα τα κράτη μέλη εκτός από δύο, κατά το 2009. Ομοίως, η διόρθωση σχετικά με τα συστήματα προοδευτικών μειώσεων δεν θα είναι πλέον αναγκαία.

- Περιορίζει την ανάγκη υπολογισμού των συμψηφισμών. Αυτό δικαιολογείται από το γεγονός ότι οι διάφορες προσαρμογές δεν φαίνεται να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις συνεισφορές των κρατών μελών (αυτό ισχύει ειδικά αν ληφθεί υπόψη ο ρόλος του πόρου που βασίζεται στο ΑΕΕ) παρά τις διοικητικές επιβαρύνσεις που επιβάλλουν στα κράτη μέλη[3].

  Στην πράξη, οι δεκαοκτώ συμψηφισμοί που καλύπτουν προϊόντα για τα οποία η οδηγία 2006/112/ΕΚ επέτρεψε στα κράτη μέλη την επιλογή ή μη της φορολόγησης, δεν θα είναι πλέον αναγκαίοι λόγω της εστίασης μόνο σε παραδόσεις οι οποίες υπάγονται σταθερά στον κανονικό συντελεστή.

---

[3] Βλ. παράρτημα του εγγράφου εργασίας της Επιτροπής «Χρηματοδότηση του προϋπολογισμού της ΕΕ: έκθεση για τη λειτουργία του συστήματος ιδίων πόρων», SEC(2011)876, σ. 104.

Θα εκλείψουν επίσης άλλοι συμψηφισμοί που ισχύουν σε ορισμένα κράτη μέλη. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται επίσης όσοι αφορούν διακυμάνσεις στα όρια καταχώρισης, που έχουν σημαντικό αποτέλεσμα μόνο σε δύο κράτη μέλη και των οποίων η σημασία θα μειωθεί με την προτεινόμενη εστίαση στις παραδόσεις που υπάγονται στον κανονικό συντελεστή. Ομοίως, θα εξαλειφθούν οι πολύ σύνθετοι συμψηφισμοί που σχετίζονται με το καθεστώς προκαταβληθέντος φόρου σε επαγγελματικά οχήματα. Τα περισσότερα κράτη μέλη υπολογίζουν έναν συμψηφισμό, όμως η πραγματική μείωση στις συνεισφορές για τον ίδιο πόρο ΦΠΑ κάθε κράτους μέλους μπορεί να υπολογιστεί σε λιγότερο από τρία εκατοστά του 1%.

Τέλος, σε περίπτωση που χρειαστεί κάποια προσαρμογή λόγω παραβίασης της νομοθεσίας της ΕΕ, αυτή θα λάβει μελλοντικά τη μορφή προσαρμογής των εσόδων.

- Η εστίαση στις παραδόσεις τελικής κατανάλωσης που υπόκεινται σταθερά μόνο στον κανονικό συντελεστή του ΦΠΑ, καθώς και ο προτεινόμενος κεντρικός υπολογισμός μιας ενιαίας μέσης αναλογίας σε όλη την ΕΕ για τις πράξεις αυτές, εξαλείφει την ανάγκη υπολογισμού ενός σταθμισμένου μέσου συντελεστή (ΣΜΣ) από τα κράτη μέλη.

Η προτεινόμενη μέθοδος συνιστά συνεπώς σημαντική απλοποίηση του συστήματος, καθιστώντας το παράλληλα πιο διαφανές και προβλέψιμο με περιορισμένη μόνο απώλεια ακρίβειας.

1.3. Απόδοση του νέου ιδίου πόρου ΦΠΑ στον προϋπολογισμό της ΕΕ

1.3.1. Βασικές αρχές

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για την απόδοση του ιδίου πόρου και για τα υπόλοιπα λογιστικά και διοικητικά ζητήματα αποτελούν συνδυασμό των σχετικών στοιχείων από τις προηγούμενες διευθετήσεις του ιδίου πόρου που βασίζεται στον ΦΠΑ, σε συνδυασμό με τις διευθετήσεις για τους παραδοσιακούς ίδιους πόρους. Πρέπει να επισημανθούν δύο κύρια χαρακτηριστικά της πρότασης:

- Η απαίτηση επί του ιδίου πόρου θα γεννάται μόνο όταν ένα κράτος μέλος έχει πραγματικά εισπράξει τα έσοδα. Με τον τρόπο αυτό θα δημιουργηθεί μια στενή και αυτόματη σύνδεση μεταξύ, αφενός, των εθνικών εσόδων ΦΠΑ και των οικονομικών συνθηκών και, αφετέρου, του προϋπολογισμού της ΕΕ. Ο νέος ίδιος πόρος ΦΠΑ θα επηρεάζεται άμεσα από τις πολιτικές της ΕΕ και των κρατών μελών για τον ΦΠΑ.

- Προκειμένου να διευκολυνθεί η ταχύτερη και αποτελεσματικότερη είσπραξη του ιδίου πόρου, προτείνεται η απόδοση των εσόδων μέσω συστήματος μηνιαίων καταστάσεων που θα προβλέπουν σαφή ημερομηνία κατά την οποία θα πρέπει να αποδίδονται τα ποσά των ίδιων πόρων. Τα ποσά θα μεταφέρονται στον ίδιο λογαριασμό με αυτόν που χρησιμοποιείται για τους άλλους ίδιους πόρους.

Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι με την Πράσινη Βίβλο σχετικά με το μέλλον του ΦΠΑ[4], η Επιτροπή ανέλαβε μια πρωτοβουλία για τη μεταρρύθμιση του συστήματος ΦΠΑ προκειμένου, μεταξύ άλλων, να διευρυνθεί η φορολογική βάση και να περιοριστούν η απάτη και η φοροδιαφυγή. Ο προτεινόμενος νέος ίδιος πόρος ΦΠΑ διαθέτει

[4] COM(2010) 695, 1.12.2010. Έγγραφο εργασίας της Επιτροπής, SEC(2010) 1455, 1.12.2010.

αρκετή ευελιξία ώστε να μπορέσει να προσαρμοστεί στις αλλαγές που θα προκύψουν από τη μεταρρύθμιση αυτή.

1.3.2. *Κύρια πλεονεκτήματα έναντι του υφιστάμενου συστήματος*

Η προτεινόμενη διαδικασία για την απόδοση των νέου ιδίου πόρου ΦΠΑ στον προϋπολογισμό της ΕΕ είναι σημαντικά απλούστερη και πιο διαφανής σε σχέση με τον υφιστάμενο ίδιο πόρο που βασίζεται στον ΦΠΑ.

Η χρήση των εσόδων που πραγματικά εισπράττονται από τα κράτη μέλη θα εξαλείψει ουσιαστικά την ανάγκη υλοποίησης προβλέψεων και επακόλουθων προσαρμογών καθώς και υπολογισμού του υπολοίπου ΦΠΑ στο τέλος του έτους. Με τον τρόπο αυτό θα μειωθούν σημαντικά η διοικητική διαχείριση και το σχετικό κόστος του πόρου.

Το περιεχόμενο της νομικής πρότασης συνοψίζεται ακολούθως:

2. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

2.1 Εισαγωγή

Η παρούσα πρόταση συνιστά μέρος μιας δέσμης, η οποία περιλαμβάνει επίσης μια πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τις ρυθμίσεις για την απόδοση του ιδίου πόρου που βασίζεται στον φόρο επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών στον προϋπολογισμό της ΕΕ[5] καθώς και μια αναδιατύπωση του υφιστάμενου κανονισμού του Συμβουλίου για την απόδοση των παραδοσιακών ιδίων πόρων και του ιδίου πόρου που βασίζεται στο ΑΕΕ[6].

Η Επιτροπή θα εξετάσει τη δυνατότητα ενοποίησης των διατάξεων για τον καθορισμό και την απόδοση όλων των ίδιων πόρων της Ένωσης σε έναν ενιαίο κανονισμό βάσει συνολικής συμφωνίας επί της δέσμης ίδιων πόρων.

2.2 Κεφάλαιο Ι «Γενικές διατάξεις»

– Άρθρο 1 της πρότασης, «Αντικείμενο»: Στο άρθρο αυτό καθορίζεται ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις ισχύουν για τον νέο ίδιο πόρο ΦΠΑ που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο γ) της απόφασης […/...]

– Στο άρθρο 2 της πρότασης, «Ορισμοί» επεξηγείται πρώτον η έννοια των «παραδόσεων» όπως χρησιμοποιείται στον παρόντα κανονισμό με αναφορά στον τίτλο IV του κανονισμού 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου[7].

  Ακόμη, στο άρθρο αυτό ορίζονται τα χαρακτηριστικά των παραδόσεων, των αποκτήσεων και των εισαγωγών που είναι φορολογητέες για τους σκοπούς του νέου ιδίου πόρου ΦΠΑ. Κάθε υπαγόμενη στο φόρο πράξη, κατά την έννοια του Τίτλου IV

---

5 Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης των ιδίων πόρων βάσει του φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, COM(2011) 738 της 9.11.2011.

6 Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης των παραδοσιακών ιδίων πόρων και του ιδίου πόρου που βασίζεται στο ΑΕΕ και για τα μέτρα αντιμετώπισης των ταμειακών αναγκών, COM(2011) 742 της 9.11.2011 για την τροποποίηση του COM (2011) 512 της 29.06.2011.

7 ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1.

της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, που υπόκειται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ σε κάθε κράτος μέλος σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι επίσης φορολογητέα για τους σκοπούς αυτού του νέου πόρου. Δεν θα είναι απαραίτητο για μια παράδοση να έχει υπαχθεί στην πράξη σε φόρο ΦΠΑ προκειμένου να θεωρηθεί φορολογητέα παράδοση για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Η δυνατότητα φορολόγησης της παράδοσης θα διέπεται από το φορολογικό καθεστώς της πράξης και όχι από τις πραγματικές της περιστάσεις. Επομένως, μια παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που ορθώς υπόκειται σε μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σε οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ένωσης δεν συνιστά φορολογητέα παράδοση, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι η ίδια πράξη ενδεχομένως υπόκειται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη της Ένωσης. Ομοίως, μια παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που ορθώς απαλλάσσεται από τον ΦΠΑ ή απαλλάσσεται από τον ΦΠΑ με δικαίωμα έκπτωσης από τον ΦΠΑ σε προηγούμενο στάδιο βάσει της ίδιας οδηγίας σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη δεν συνιστά φορολογητέα παράδοση.

– Άρθρο 3 της πρότασης, «Μέσος όρος φορολογητέων παραδόσεων της Ένωσης»: Στο άρθρο αυτό διατυπώνεται η έννοια της ενιαίας αναλογίας φορολογητέων παραδόσεων σε όλη την Ένωση η οποία θα χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό της μηνιαίας αξίας του μεριδίου του νέου ιδίου πόρου ΦΠΑ σε συνδυασμό με τη συχνότητα με την οποία θα καθορίζεται η αναλογία αυτή. Κατά την προετοιμασία της μέσης αναλογίας, η Επιτροπή ή ο ορισμένος από την Επιτροπή οργανισμός, μπορεί να χρειαστεί να επικοινωνήσει με τις αρχές των κρατών μελών προκειμένου να συγκεντρώσει πληροφορίες και απόψεις. Για το λόγο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα σχετικά τμήματα ή υπηρεσίες παρέχουν στους εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους την αναγκαία βοήθεια για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

2.3 Κεφάλαιο ΙΙ «Υπολογισμός του μεριδίου»

– Άρθρο 4 της πρότασης, «Μέθοδος υπολογισμού»: Στο άρθρο αυτό ορίζονται τα βήματα που πρέπει να ακολουθούνται για τον υπολογισμό των συνεισφορών ενός κράτους μέλους στον νέο ίδιο πόρο ΦΠΑ. Η προτεινόμενη μέθοδος διαφέρει κατά πολύ από την προηγούμενη. Η βασική διαφορά έγκειται στις προβλέψεις από την Επιτροπή για μια ενιαία μέση αναλογία που θα αντιπροσωπεύει την αναλογία των φορολογητέων παραδόσεων τελικής κατανάλωσης οι οποίες υπόκεινται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ σε όλη την ΕΕ. Κάθε κράτος μέλος θα εφαρμόζει αυτή την ίδια αναλογία για τον υπολογισμό και θα συνεχίζει να την εφαρμόζει κατ' αρχήν καθ' όλη τη διάρκεια ενός δημοσιονομικού πλαισίου. Η αναλογία αυτή θα εφαρμόζεται στο καθαρό ποσό εσόδων ΦΠΑ του εν λόγω κράτους μέλους αφού πραγματοποιηθούν τυχόν αναγκαίες προσαρμογές προκειμένου να συμπεριληφθούν τυχόν περιφερειακά έσοδα και να εξαιρεθούν ποσά τα οποία, αν και σχετίζονται με τον ΦΠΑ, δεν αποτελούν άμεσα έσοδα ΦΠΑ. Επιπλέον, ορισμένα κράτη μέλη θα πρέπει να προσαρμόσουν τα αρχικά στοιχεία τους προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι επιστροφές σε μη υποκείμενους ή σε υποκείμενους στον φόρο για πράξεις άλλες εκτός των φορολογητέων παραδόσεων, όπου οι επιστροφές αυτές δεν είναι σύμφωνες με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/112/ΕΚ. Η αξία που προκύπτει θα μετατρέπεται στην αξία εκτός φόρου των παραδόσεων μέσω του κανονικού συντελεστή ΦΠΑ που ισχύει στο εν λόγω κράτος μέλος. Η αξία αυτή της φορολογητέας βάσης θα υπόκειται κατόπιν σε μερίδιο που καθορίζεται στον κανονισμό […/…].

– Στο άρθρο 5 της πρότασης, «Περίοδοι υπολογισμού» προτείνεται ότι τα κράτη μέλη θα έχουν τη μέγιστη ευελιξία για την εναρμόνιση των περιόδων υπολογισμού του νέου ιδίου πόρου ΦΠΑ με τις λογιστικές ρυθμίσεις που ισχύουν, αποφεύγοντας την ανάγκη για προσαρμογές των εσόδων, αποκλειστικά για ζητήματα χρονοδιαγράμματος.

2.4 Κεφάλαιο ΙΙΙ «Απόδοση του νέου ιδίου πόρου ΦΠΑ»

– Άρθρο 6 της πρότασης, «Λογιστικές ρυθμίσεις»: Στο άρθρο αυτό ορίζονται οι ρυθμίσεις που προτείνονται για τον νέο ίδιο πόρο ΦΠΑ, οι οποίες ισοδυναμούν με τις ήδη χρησιμοποιούμενες βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 1150/2000 για τους υφιστάμενους ίδιους πόρους. Ο ανακεφαλαιωτικός λογαριασμός που ορίζεται δύναται να ενοποιηθεί με τον παρόμοιο λογαριασμό που τηρείται για τους άλλους ίδιους πόρους σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1150/2000[8].

– Άρθρο 7 της πρότασης, «Καταχώρηση στα λογιστικά βιβλία, γνωστοποίηση και χρονοδιάγραμμα απόδοσης»: Στο άρθρο αυτό ορίζονται οι ρυθμίσεις που προτείνονται για τον νέο ίδιο πόρο ΦΠΑ, οι οποίες ισοδυναμούν με τις ήδη χρησιμοποιούμενες βάσει του κανονισμού 1150/2000 για τους υφιστάμενους ίδιους πόρους. Διατηρείται η ημερομηνία απόδοσης των πόρων, δηλαδή η πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα. Οι αλλαγές στις προηγούμενες ρυθμίσεις για το ΦΠΑ περιλαμβάνουν τη χρήση μηνιαίας κατάστασης που παρέχεται τουλάχιστον δέκα ημέρες πριν από την προθεσμία απόδοσης του πόρου, η οποία είναι η πρώτη εργάσιμη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί αυτόν κατά τον οποίο το κράτος μέλος εισέπραξε την πληρωμή. Η καταχώρηση στον ανακεφαλαιωτικό λογαριασμό πρέπει να γίνεται κανονικά κατά τη χρονική στιγμή της αποστολής της μηνιαίας κατάστασης, όμως σε κάθε περίπτωση εντός της ίδια προθεσμίας.

– Το άρθρο 8 της πρότασης, «Λογιστικές διορθώσεις» προτείνει το ίδιο χρονικό όριο με αυτό που χρησιμοποιείται για τους άλλους ίδιους πόρους βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού 1150/2000[9] να ισχύει και για τον νέο ίδιο πόρο ΦΠΑ.

– Άρθρο 9 της πρότασης, «Τόκοι υπερημερίας επί καθυστερημένης απόδοσης»: Προτείνεται ότι τυχόν καθυστερήσεις στην απόδοση του νέου ιδίου πόρου ΦΠΑ θα υπόκεινται σε καθεστώς τόκων ισοδύναμο με αυτό που εφαρμόζεται επί του παρόντος βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού 1150/2000.[10]

2.5 Κεφάλαιο IV «Διοικητικές ρυθμίσεις»

– Τα άρθρα 10 και 11 της πρότασης, «Φύλαξη των δικαιολογητικών εγγράφων» και «Διοικητική συνεργασία» προτείνουν οι υποχρεώσεις που ισχύουν επί του παρόντος για τα κράτη μέλη σχετικά με τους άλλους ίδιους πόρους βάσει των άρθρων 3 και 4

---

8 Ο εν λόγω κανονισμός αποτελεί αντικείμενο τροποποιημένης πρότασης αναδιατύπωσης. Η διάταξη εμφανίζεται τώρα στο άρθρο 5 της τροποποιημένης πρότασης αναδιατύπωσης.

9 Ο εν λόγω κανονισμός αποτελεί αντικείμενο τροποποιημένης πρότασης αναδιατύπωσης. Η διάταξη εμφανίζεται τώρα στο άρθρο 6 της τροποποιημένης πρότασης αναδιατύπωσης.

10 Ο εν λόγω κανονισμός αποτελεί αντικείμενο τροποποιημένης πρότασης αναδιατύπωσης. Η διάταξη εμφανίζεται τώρα στο άρθρο 11 της τροποποιημένης πρότασης αναδιατύπωσης.

αντίστοιχα του κανονισμού 1150/2000[11] να ισχύουν ομοίως για τον νέο ίδιο πόρο ΦΠΑ.

2.6 Κεφάλαιο V «Τελικές διατάξεις»

– Άρθρο 12 της πρότασης «Επιτροπολογία»: Προβλέπει τη διαχείριση του νέου ιδίου πόρου ΦΠΑ από τη συμβουλευτική επιτροπή ιδίων πόρων (ACOR) η οποία λειτουργεί επί του παρόντος δυνάμει του άρθρου 20 του κανονισμού 1150/2000 και σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

[11] Ο εν λόγω κανονισμός αποτελεί αντικείμενο τροποποιημένης πρότασης αναδιατύπωσης. Η διάταξη εμφανίζεται τώρα στα άρθρα 3 και 4 της τροποποιημένης πρότασης αναδιατύπωσης.

2011/0333 (CNS)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης του ιδίου πόρου που βασίζεται στον φόρο προστιθέμενης αξίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 322 παράγραφος 2, σε συνδυασμό με τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας[12], και ιδίως το άρθρο 106α,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[13],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου[14],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο ίδιος πόρος της Ένωσης που βασίζεται σε μερίδιο του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο γ) της απόφασης [.../...] του Συμβουλίου για το σύστημα ίδιων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής, «ίδιος πόρος ΦΠΑ») πρέπει να αποδίδεται στην Ένωση κατά τις βέλτιστες δυνατές συνθήκες και σύμφωνα με κανόνες που ορίζονται για τα κράτη μέλη σχετικά με την απόδοση των πόρων αυτών στην Επιτροπή.

(2) Για λόγους απλότητας και διαφάνειας και προκειμένου να μειωθεί το διοικητικό κόστος, θα πρέπει να καθοριστεί μια μέση αναλογία στην Ένωση της αξίας των φορολογητέων παραδόσεων σε σύγκριση με την αξία των συνολικών παραδόσεων.

(3) Οι ρυθμίσεις για τον υπολογισμό του ιδίου πόρου ΦΠΑ πρέπει να καθορίζονται ομοιόμορφα.

(4) Ο ίδιος πόρος ΦΠΑ θα πρέπει να αποδίδεται υπό μορφή εγγραφής των οφειλόμενων ποσών εις πίστωση λογαριασμού που ανοίγεται για το σκοπό αυτό βάσει του κανονισμού [.../…] του Συμβουλίου για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης των παραδοσιακών ιδίων πόρων και του ιδίου πόρου που βασίζεται στο ΑΕΕ και για τα μέτρα αντιμετώπισης των ταμειακών αναγκών[15]. Για να περιοριστούν οι κινήσεις των κεφαλαίων στον αναγκαίο βαθμό για την εκτέλεση του προϋπολογισμού, η Ένωση θα

---

12 ΕΕ L […] της […], σ. […].
13 ΕΕ L […] της […], σ. […].
14 ΕΕ L […] της […], σ. […].
15 ΕΕ L […] της […], σ. […].

πρέπει να περιοριστεί στην πραγματοποίηση αναλήψεων από τους προαναφερθέντες λογαριασμούς για να καλύψει μόνο τις ταμειακές ανάγκες της Επιτροπής.

(5) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλλουν τόκους υπερημερίας σε περίπτωση καθυστέρησης εγγραφής των ίδιων πόρων ΦΠΑ στους λογαριασμούς. Σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, θα πρέπει να δίδεται προσοχή ώστε το κόστος ανάκτησης των οφειλόμενων τόκων να μην υπερβαίνει το ποσό των πληρωτέων τόκων.

(6) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής και, ενδεχομένως, να της διαβιβάσουν τα έγγραφα και τις πληροφορίες που κρίνονται αναγκαία για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που της έχουν ανατεθεί, όσον αφορά τους ιδίους πόρους της Ένωσης.

(7) Οι εθνικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με την είσπραξη των ιδίων πόρων θα πρέπει να θέτουν οποτεδήποτε τα δικαιολογητικά είσπραξης στη διάθεση της Επιτροπής.

(8) Είναι αναγκαίο να διασφαλίζεται η στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής προκειμένου να διευκολύνεται η ορθή εφαρμογή των δημοσιονομικών κανόνων σχετικά με τους ίδιους πόρους.

(9) Για να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή[16].

(10) Θα πρέπει να χρησιμοποιείται η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής για την έκδοση εκτελεστικών πράξεων προκειμένου να θεσπιστούν λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τις μηνιαίες λογιστικές καταστάσεις για τον ίδιο πόρο ΦΠΑ και με τον καθορισμό και την επικαιροποίηση της μέσης αναλογίας της Ένωσης, δεδομένης της τεχνικής φύσης των μέτρων αυτών.

(11) Ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1553/89 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1989 για το ομοιόμορφο οριστικό καθεστώς είσπραξης των ιδίων πόρων που προέρχονται από το φόρο επί της προστιθέμενης αξίας[17] θα πρέπει να καταργηθεί.

(12) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμοστεί την ίδια ημέρα με την απόφαση […/…],

---

16 ΕΕ L 55 της 28.02.2011, σ. 13.

17 ΕΕ L 155 της 07.06.1989, σ. 9.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες για τον υπολογισμό και την απόδοση στην Επιτροπή του ιδίου πόρου της Ένωσης που βασίζεται σε μερίδιο του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο γ) της απόφασης […./….] (εφεξής «ίδιος πόρος ΦΠΑ»).

Άρθρο 2

Ορισμοί

Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

(1) «παράδοση», η παράδοση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών, ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών και εισαγωγών αγαθών, όπως ορίζεται στον Τίτλο IV της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου[18],

(2) «φορολογητέα παράδοση», μια παράδοση που υπόκειται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ ο οποίος ισχύει σε κάθε κράτος μέλος.

Άρθρο 3

Μέση αναλογία φορολογητέων παραδόσεων της Ένωσης

1. Η Επιτροπή καθορίζει, πριν από την έναρξη κάθε πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, μια ενιαία μέση αναλογία της αξίας στην Ένωση των φορολογητέων παραδόσεων σε σύγκριση με την αξία των συνολικών παραδόσεων. Η αναλογία αυτή εκφράζεται ως ποσοστό.

2. Η μέση αναλογία της Ένωσης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, χρησιμοποιείται σε όλη τη διάρκεια ενός πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Εντούτοις, η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει, βάσει δεόντως αιτιολογημένων λόγων, την επικαιροποίηση της μέσης αναλογίας της Ένωσης. Η επικαιροποιημένη αναλογία εφαρμόζεται από την αρχή του ημερολογιακού έτους που έπεται της επικαιροποίησης.

---

[18] ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1.

3. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή ή στον οργανισμό που ορίζει η Επιτροπή, τη βοήθεια και τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον καθορισμό και την επικαιροποίηση της μέσης αναλογίας της Ένωσης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1.

4. Η Επιτροπή εγκρίνει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό και την επικαιροποίηση της μέσης αναλογίας της Ένωσης, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, αντίστοιχα. Οι εκτελεστικές αυτές πράξεις εγκρίνονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΠΟΡΟΥ ΦΠΑ

Άρθρο 4

Μέθοδος υπολογισμού

1. Για κάθε μήνα, ο ίδιος πόρος ΦΠΑ υπολογίζεται από κάθε κράτος μέλος χρησιμοποιώντας το καθαρό άθροισμα του ΦΠΑ που έχει εισπράξει το κράτος μέλος κατά τον προηγούμενο μήνα. Το ποσό αυτό διορθώνεται προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα εξής:

α) τυχόν πληρωμές που λαμβάνονται σχετικά με τυχόν πρόστιμα επιβληθέντα λόγω της μη κάλυψης από τον υποκείμενο στον φόρο των υποχρεώσεών του ως προς τον ΦΠΑ ή πληρωμές που λαμβάνονται σχετικά με τυχόν πληρωτέους τόκους λόγω καθυστερημένης εκπλήρωσης των υποχρεώσεων αυτών·

β) τυχόν ποσά τα οποία θα πρέπει να εκλαμβάνονται, για σκοπούς ιδίου πόρου, ως πράξεις που προέρχονται από ή προορίζονται προς ένα κράτος μέλος, αν και προέρχονται από ή προορίζονται προς τρίτο έδαφος σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ·

γ) τυχόν ποσά που προέρχονται από έναν από τους τόπους οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, στο μέτρο που τα κράτη μέλη μπορούν να αποδείξουν ότι τα έσοδα έχουν μεταφερθεί στον τόπο αυτό·

δ) τυχόν ποσά που συνιστούν έσοδα άλλου κράτους μέλους, στο μέτρο που τα κράτη μέλη μπορούν να αποδείξουν ότι τα έσοδα έχουν πράγματι μεταφερθεί·

ε) κάθε προσαρμογή που απαιτείται ως αποτέλεσμα της εφαρμογής δεύτερου ή χαμηλότερου συντελεστή σε συγκεκριμένους τόπους σύμφωνα με το άρθρο 104 ή 105 ή 120 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ·

στ) οι επιστροφές ή εκ νέου καταβολές για κοινωνικούς και παρόμοιους λόγους σε μη υποκείμενους στον φόρο ή για μη φορολογητέες δραστηριότητες εκτός των στοιχείων που επιτρέπονται, βάσει της οδηγίας 2006/112/ΕΚ.

2. Το ποσό που προκύπτει σύμφωνα με την παράγραφο 1 πολλαπλασιάζεται επί τη μέση αναλογία της Ένωσης των φορολογητέων παραδόσεων τελικής κατανάλωσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 3.

3. Το αποτέλεσμα που απορρέει από την παράγραφο 2 πολλαπλασιάζεται επί το αντίστροφο του ποσοστού του κανονικού συντελεστή ΦΠΑ που ισχύει στο εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με την οδηγία 2006/112/ΕΚ.

4. Το αποτέλεσμα που προκύπτει από την παράγραφο 3 πολλαπλασιάζεται επί το ποσοστό που ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού […/…] ώστε να προκύψει ο ίδιος πόρος ΦΠΑ που πρέπει να αποδοθεί στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

Άρθρο 5

Περίοδοι υπολογισμού

1. Ο ίδιος πόρος ΦΠΑ υπολογίζεται βάσει ημερολογιακών μηνών.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, δύνανται να χρησιμοποιηθούν περίοδοι εκτός των ημερολογιακών μηνών για τον υπολογισμό του ιδίου πόρου ΦΠΑ χωρίς καμία προσαρμογή πέραν των καθοριζόμενων στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σε μία από τις εξής περιπτώσεις:

α) όταν τα κράτη μέλη ορίζουν τις λογιστικές τους ρυθμίσεις βάσει τυποποιημένων λογιστικών περιόδων που δεν συμπίπτουν με τους ημερολογιακούς μήνες,

β) όταν τα κράτη μέλη προβαίνουν σε ειδικές ρυθμίσεις σε συγκεκριμένες στιγμές του έτους για το κλείσιμο των κανονικών λογιστικών περιόδων.

3. Όταν ένα κράτος μέλος τροποποιεί τον κανονικό του συντελεστή ΦΠΑ, ο αναθεωρημένος συντελεστής χρησιμοποιείται για το σκοπό της εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 3 από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα εφαρμογής του νέου κανονικού συντελεστή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΠΟΡΟΥ ΦΠΑ

Άρθρο 6

Λογιστικές ρυθμίσεις

1. Το ποσό του ιδίου πόρου ΦΠΑ πιστώνεται από κάθε κράτος μέλος στον λογαριασμό που έχει ανοιχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000[19] του

[19] ΕΕ L 130 της 31.05.2000, σ. 1.

Συμβουλίου, στο όνομα της Επιτροπής στο Δημόσιο Ταμείο ή στον οργανισμό που έχει ορίσει.

2. Τα κράτη μέλη ή οι οργανισμοί που έχουν οριστεί από αυτά διαβιβάζουν στην Επιτροπή διά της ηλεκτρονικής οδού:

α) το αργότερο τη δεύτερη εργάσιμη ημέρα από την πίστωση του λογαριασμού της Επιτροπής, αντίγραφο λογαριασμού με την εγγραφή του ιδίου πόρου ΦΠΑ·

β) όταν το αναφερόμενο στο στοιχείο α) αντίγραφο λογαριασμού δεν διατίθεται κατά την εργάσιμη ημέρα που πιστώθηκαν στο λογαριασμό της Επιτροπής οι ίδιοι πόροι, αναγγελία πίστωσης λογαριασμού από την οποία να προκύπτει η εγγραφή του ιδίου πόρου ΦΠΑ·

3. Τα εγγεγραμμένα ποσά καταχωρούνται λογιστικώς σε ευρώ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002[20] του Συμβουλίου.

4. Ανακεφαλαιωτικός λογαριασμός του ιδίου πόρου ΦΠΑ τηρείται στο Δημόσιο Ταμείο κάθε κράτους μέλους ή στον οργανισμό που ορίζεται από κάθε κράτος μέλος.

Άρθρο 7

Καταχώρηση στα λογιστικά βιβλία, γνωστοποίηση και χρονοδιάγραμμα απόδοσης

1. Τα ποσά που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 καταχωρίζονται στα λογιστικά βιβλία, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 την πρώτη εργάσιμη ημέρα του δεύτερου ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί τον μήνα για τον οποίο πραγματοποιήθηκε ο υπολογισμός.

2. Τουλάχιστον δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στην παράγραφο 1, κάθε κράτος μέλος αποστέλλει στην Επιτροπή μηνιαία λογιστική κατάσταση για τον ίδιο πόρο ΦΠΑ.

3. Εγγραφή στον ανακεφαλαιωτικό λογαριασμό όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 πραγματοποιείται το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα του δεύτερου ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί τον μήνα για τον οποίο πραγματοποιήθηκε ο υπολογισμός.

4. Η Επιτροπή εγκρίνει εκτελεστικές πράξεις που καθορίζουν λεπτομερείς κανόνες για τις μηνιαίες καταστάσεις όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Οι εκτελεστικές αυτές πράξεις εγκρίνονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2.

Άρθρο 8

Λογιστικές διορθώσεις

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τυχόν διορθώσεις στις μηνιαίες καταστάσεις που αποστέλλουν βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2.

---

[20] ΕΕ L 248 της 16.09.2002, σ. 1.

Μετά τη 31η Δεκεμβρίου του τρίτου έτους που ακολουθεί ένα δεδομένο οικονομικό έτος, οι μηνιαίες καταστάσεις για το εν λόγω έτος δεν δύνανται πλέον να διορθωθούν, εκτός από τα σημεία που κοινοποιούνται πριν από την ημερομηνία αυτή, είτε από την Επιτροπή είτε από το σχετικό κράτος μέλος.

Άρθρο 9

Τόκοι υπερημερίας επί καθυστερημένης απόδοσης

1. Κάθε καθυστέρηση στις εγγραφές του λογαριασμού που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 δημιουργεί για το συγκεκριμένο κράτος μέλος την υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας.

Ωστόσο, η ανάκτηση ποσών τόκων κάτω των 500 ευρώ δεν απαιτείται.

2. Οι τόκοι εισπράττονται βάσει των επιτοκίων και των όρων που καθορίζονται στο άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1150/2000.

3. Για την καταβολή των τόκων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 10

Φύλαξη των δικαιολογητικών

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε τα δικαιολογητικά που αφορούν την απόδοση του ιδίου πόρου ΦΠΑ να φυλάσσονται επί τρία τουλάχιστον ημερολογιακά έτη από το τέλος του έτους το οποίο αφορούν.

Εάν ο έλεγχος, ο οποίος διενεργείται δυνάμει του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) […/…] όσον αφορά τα δικαιολογητικά που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, αποκαλύψει την ανάγκη διόρθωσης, τα εν λόγω δικαιολογητικά φυλάσσονται και πέραν της προθεσμίας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο επί όσο χρονικό διάστημα απαιτείται η διόρθωση και η εποπτεία της.

Σε περίπτωση κατά την οποία διαφορά μεταξύ κράτους μέλους και της Επιτροπής σχετικά με την υποχρέωση απόδοσης συγκεκριμένου ποσού ιδίου πόρου ΦΠΑ διευθετηθεί με αμοιβαία συμφωνία ή με απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή τα αναγκαία δικαιολογητικά για τη δημοσιονομική παρακολούθηση εντός δύο μηνών από την εν λόγω διευθέτηση.

Άρθρο 11

Διοικητική συνεργασία

1. Κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την επωνυμία των υπηρεσιών ή οργανισμών που είναι υπεύθυνοι για την είσπραξη, τον έλεγχο και την απόδοση του ιδίου πόρου ΦΠΑ, καθώς και τις βασικές διατάξεις που αφορούν το ρόλο και τη λειτουργία αυτών,

β) τις νομοθετικές, κανονιστικές, διοικητικές και λογιστικές διατάξεις γενικού χαρακτήρα που αφορούν την είσπραξη του ΦΠΑ, τον υπολογισμό των συνεισφορών ιδίου πόρου ΦΠΑ και την απόδοσή τους στην Επιτροπή,

γ) τον ακριβή τίτλο όλων των διοικητικών και λογιστικών καταστάσεων όπου εγγράφεται ο ίδιος πόρος ΦΠΑ, ιδίως των καταστάσεων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό που προβλέπεται στο άρθρο 4 και των λογαριασμών που προβλέπονται στο άρθρο 7.

Κάθε τροποποίηση των εν λόγω πληροφοριών γνωστοποιείται αμέσως στην Επιτροπή.

2. Η Επιτροπή ανακοινώνει σε όλα τα κράτη μέλη, κατόπιν αίτησης ενός κράτους μέλους, τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 12

Επιτροπολογία

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη συμβουλευτική επιτροπή ιδίων πόρων της Ένωσης που θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. […/…]. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 13

Ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1553/89 καταργείται. Εντούτοις, οι διατάξεις του κανονισμού αυτού εξακολουθούν να ισχύουν για τον υπολογισμό και την απόδοση ίδιων πόρων που προέρχονται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας ο οποίος εισπράττεται από τα κράτη μέλη πριν από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Άρθρο 14

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος